

POSTANOWIENIE

Dnia 14 października 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa A. T., E. T., M. K. i W. K.

przeciwko M. P. i A. P.

o wydanie nieruchomości,

oraz z powództwa wzajemnego M. P. i A. P.

przeciwko A. T., E. T., M. K. oraz W. K.

o złożenie oświadczenia woli

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 października 2010 r.,

na skutek skargi pozwanych i powodów wzajemnych M. P. i A. P.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego

wyroku Sądu Okręgowego w N. z dnia 25 lutego 2010 r., sygn. akt III Ca (...),

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 25 lutego 2010 r. Sąd Okręgowy w N., rozpoznając sprawę z powództwa A. T., E. T., M. K., W. K. przeciwko M. P. i A. P. o wydanie nieruchomości oraz sprawę z powództwa wzajemnego M. P. i A. P. przeciwko A. T., E. T., M. K. i W. K. o złożenie oświadczenia woli zmienił wyrok Sądu Rejonowego w Z. z dnia 23 października 2009 r. i nakazał pozwany M. P. i A. P. wydanie powodom A. T., E. T., M. K., W. K. część działki ewidencyjnej nr (...)/18 oznaczonej na mapie geodety B. H. z dnia 15 grudnia 2008 r. znak (...)/2008 numerem (...)/38 o pow. 0,0025 ha – położonej w K.

oraz nakazał pozwanym usunięcie ogrodzenia murowanego znajdującego się na tej nieruchomości. W punkcie drugim wyroku Sąd Okręgowy nakazał pozwanym A. P. i M. P. wydanie powodom M. K., W. K. część działki ewidencyjnej nr (...)/24 oznaczonej na mapie geodety B. H. z dnia 15 grudnia 2008 r. znak (...)/2008 numerem (...)/40 o pow. 0,0016 ha – położonej w K. oraz nakazał pozwanym usunięcie ogrodzenia murowanego znajdującego się na tej nieruchomości i w pozostałych punktach oddalił powództwo wzajemne oraz oddalił także w pozostałym zakresie apelację powodów i pozwanych wzajemnych.

Pozwani i powodowie wzajemni A. P. i M. P. wnieśli skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia od wyroku Sądu Okręgowego w N. podnosząc w podstawach skargi zarzut naruszenia art. 231 k.c. przez niewłaściwą wykładnię polegającą na przyjęciu, że w stosunku do obu spornych działek brak jest rażącej dysproporcji pomiędzy wartością wzniesionych na działkach „innych urządzeń”, a wartością zajętych na ten cel działek oraz na przyjęciu po stronie pozwanych i powodów wzajemnych dobrej wiary w chwili wznoszenia ogrodzenia. Skarżący wskazali także, że zaskarżone orzeczenie jest niezgodne z art. 231 k.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424¹ § 1 k.p.c., odczytywanym łącznie z art. 417¹ § 2 k.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje wtedy, gdy przez wydanie prawomocnego wyroku niezgodnego z prawem stronie wyrządzona została szkoda. Z tego powodu wśród tzw. konstrukcyjnych wymagań skargi przewidziano obowiązek uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.), który oznacza złożenie przez skarżącego w skardze oświadczenia, że szkoda wystąpiła – ze wskazaniem jej rodzaju i rozmiaru – oraz uwiarygodnienie tego oświadczenia poprzez powoływanie i przedstawianie dowodów, w tym tzw. dowody niedające pewności, oraz innych środków, nieuznawanych przez kodeks za dowody, np. pisemne oświadczenia, surogaty dokumentów. Zawarte w art. 424¹ § 1 k.p.c. sformułowanie „przez wydanie” oznacza, że między wydaniem zaskarżonego orzeczenia a powstaniem szkody musi zachodzić normalny, adekwatny związek przyczynowy, o którym mowa w art. 361 § 1 k.c. Brak związku przyczynowego skutkuje niemożnością uznania, że szkoda została wyrządzona przez wydanie zaskarżonego orzeczenia i sprawia, że skarga jest niedopuszczalna. Szkoda musi zatem być spowodowana przez wydanie orzeczenia, a więc powinna zostać poniesiona później niż w dacie wydania orzeczenia (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada

2005 r., II CNP 15/05, OSNC 2006, nr 9, poz. 153, z dnia 27 lipca 2006 r., II BP 11/06, OSNP 2007, nr 15-16, poz. 223, z dnia 28 listopada 2006 r., III CNP 46/06, IC 2007, nr 12, s. 50, z dnia 25 maja 2007 r., III CNP 30/07, IC 2008, nr 12, s. 52).

Tymczasem skarżący we wniesionej skardze podnieśli zarzut naruszenia art. 231 k.c., co wskazuje, że kwestionują oni jedynie tę część wyroku, która dotyczy powództwa wzajemnego, a więc żądania przeniesienia własności nieruchomości na podstawie art. 231 k.c. W tej sytuacji szkoda, na którą powołują się skarżący, związana z demontażem murka i zalewaniem terenu nie pozostaje w związku przyczynowym z zaskarżonym wyrokiem. Sąd drugiej instancji nakazał usunięcie ogrodzenia murowanego na skutek rozpoznania powództwa głównego, tj. powództwa o wydanie nieruchomości na podstawie art. 222 k.c. Skarżący nie przedstawili natomiast żadnych argumentów oraz dowodów uprawdopodobniających doznanie szkody na skutek wydania wyroku w zaskarżonej skargą części oddalającej powództwo wzajemne, a więc o przeniesienie własności nieruchomości.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).